

Hans Hansen (Rørby): Hvad angår den af det ærede medlem hr. Aksel Larsen foreslåede dagsorden, kan jeg sige, at vi fra vor side havde tænkt at foreslå en dagsorden af lignende beskaffenhed, og vi vil derfor stemme for det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede forslag om en dagsorden.

Hermed sluttede forhandlingen om dagsordenen.

Det af Aksel Larsen stillede forslag til motiveret dagsorden

forkastedes med 87 stemmer mod 12; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Forhandlingen om lovforslaget genoptoges.

Aksel Larsen: Da vi under disse omstændigheder ikke kan have tillid til den højtærede trafikministers administration af undergrundsloven, ser vi os nødsaget til at stemme imod lovforslaget.

Hans Hansen (Rørby): Da loven af 1932 fastsætter, at værdier i Danmarks undergrund tilhører staten, kan man ikke stemme imod en sådan lov, uden at man stemmer for, at denne bestemmelse skal falde bort. Derfor vil vi fra vor side se os nødsaget til, da dette princip er forfusket i de efterfølgende love, at overlade denne forfuskning til de partier, der har stemt for den, og vi vil undlade at stemme for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 93 stemmer mod 6; 7 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udbyttebegrænsning m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3091; fremsættelsen findes i tidenden sp. 255).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lars M. Olsen: Det forslag til lov om udbyttebegrænsning, som handelsministeren forleden dag fremsatte i dette høje ting, imødekommer visse principielle ønsker, som de tidligere folketingsudvalg, der har været nedsat ved lovens fornyelser, adskillige gange har fremsat. Der vil efter lovforslaget blive indført et nyt og mere rationelt grundlag for fastsættelse af udbytter. Den hidtidige lov, der med mindre ændringer har været gældende siden maj 1940, indeholdt som bekendt princippet, at der ikke måtte udbetales højere årsudbytte end svarende til gennemsnittet af udbytteprocenten for de tre sidste år før krigsudbrudet. Denne beregning har i årenes løb medført meget store forskelligheder i selskabernes udbytteprocenter. Selskaber, der udbetalte store udbytter før krigen med større eller mindre berettigelse, kunne uden videre i ly af loven fortsætte hermed under krigen, medens andre selskaber, der måske lagde særlig vægt på solid konsolidering, stadig var henvist til det mindre årsudbytte. Disse tidligere tilfældigheder kommer vi næppe ud for, i hvert fald ikke i nær samme omfang, efter handelsministerens nye lovforslag. Lovforslaget fastsætter maksimumsudbyttet til 4 pct. af selskabernes egenkapital. Dog skal det som hidtil stadig være tilladt at udbetale et udbytte, der svarer til 6 pct. af den indbetalte aktiekapital. Tidligere har loven kun tilladt udbytter i relation til aktiekapitalen. Her sker altså en principiel ændring, der forøvrigt har sit modstykke i den tilsvarende svenske lovgivning.

Ifølge de bemærkninger, der følger lovforslaget, har de godt 300 selskaber, som findes opført på børstabellerne, efter seneste regnskabsopgørelser udbetalt en gennemsnitsprocent på 7,6, hvilket svarer til en forrentning af den indskudte egenkapital på 3,4 pct. Endvidere fremgår det af bemærkningerne, at i de selskaber, for hvilke der foreligger oplysninger om den udbetalte dividendes størrelse, var dividenden i 1939 i gennemsnit 4,1 pct. og noget højere i årene 1936—1938.

Under henvisning til diskontoens og obligationsrentens højde har den højtærede minister som før nævnt ment, at der burde tillades en udbytteprocent, der svarer til 4 pct. af egenkapitalen, hvilket for de før omtalte godt 300 selskaber under eet svarer til et gennemsnitsudbytte på 8—9 pct. af aktiekapitalen. Den højtærede handelsminister udtalte i sin fremsættelse, at fastsættelsen af denne rentesats